

Протокол

№

гр. София, 22.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 22.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5943** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11.02 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ П. П. М. – редовно уведомена за днешното съдебно заседание, се явява лично и с адв. Т. П., редовно преупълномощена от адв. Ж., с налично по делото пълномощно и днес представено пълномощно за преупълномощаването.

ОТВЕТНИКЪТ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „БОРБА С ОРГАНИЗИРАНТА ПРЕСТЪПНОСТ“ – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. Б., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, се представлява от прокурор С..

СТРАНИТЕ/поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА молба от 20.10.2023 г. от юрк. Б., с която се иска представяне на доказателства от трето лице.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА писмо от СГС, постъпило на 15.02.2024 г., към което прилага писмени доказателства под опис.

АДВ. П. – Не възразявам да се приемат представените доказателства. Независимо от молбата на адв. Ж. за отлагане на делото водим допуснатите свидетели и молим делото да се разгледа в днешното съдебно заседание и същите да бъдат разпитани. В момента същите се намират извън залата.

ЮРК. Б. – Не възразявам да се приемат представените доказателства.

ПРИСТЪПВА към разпит на свидетелите.

В залата се въведе свидетелят П. П. М..

СНЕМА самоличността му.

П. П. М. – 68 г., български гражданин, неосъждан, баща съм на ищцата, не водя дела срещу ответника.

СЪДЪТ указва на свидетеля, че като роднина по права линия може да откаже да дава показания по днешното дело.

СВИДЕТЕЛЯТ – Желая да дам показания.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност за лъжесвидетелстване.

СЪДЪТ върна документа за самоличност на свидетеля.

СВИДЕТЕЛЯТ М. – Към 2016 г. година дъщеря ми работеше в ИА „Автомобилна администрация“. Сградата се намира в Министерство на транспорта. На 30.03.2016 г. тя не се прибра в определеното време, когато се прибира от работа. Тя живее при нас. Това не го е правила никога. Когато остава в службата, тя винаги се обажда. До 20.30 ч. тя не се прибра. След 20.30 ч. звънях на мобилния ѝ телефон, но тя не отговаряше. Тя имаше два апарата, единия беше със служебна карта, другата карта беше лична, но и двата телефонни апарата бяха лични. Звънях и на двата и на двата не отговаряше. В 20.30 ч. позвъня домашния ни телефон. Отстреща беше дъщеря ми, която звучеше много разстроена и само каза „Тате, аз съм задържана в ГДБОП“. Друго нищо, прекъсна връзката и толкова, друго нищо друго. Не съм тръгнал да я търся, понеже знаех, че когато ги задържат ги задържат за 24 часа. Пуснаха я на другия ден в 03.00 – 03.30 ч. Тя се прибра плачейки, разтревожена, не съм я виждал никога в това състояние. Опитахме се със съпругата да я попитаме какво и как е станало, тя не можа да ни обясни, защото непрекъснато плачеше, ридаеше, трепереше и не можеше да ни обясни какво е станало с нея. На сутринта, рано сутринта вече тя успя да ни обясни. Каза, че се е прибрала в този час сама и пеша до адреса ни в „Д. 1“, бл. 162. Сутринта ни описа, че са нахлули в офиса ѝ, претърсване, изземване на телефоните, изземване на документи и вече самото задържане. Сложени са ѝ белезници, с белезници е изведена от сградата на Автомобилната администрация и са я завели в ГДБОП. Не е уволнена от работа. В ГДБОП са ѝ снели обяснения като са ѝ заявили, че може да има и последващо задържане. Давахме ѝ хапчета за успокоение. На сутринта някъде дремна към час, час и половина и каза, че отива в работата да си пусне отпуска, защото не е в състояние да работи, да изпълнява служебните си задължения. Пусна си 3 дни отпуска, върна се в къщи, продължаваше да плаче, безсъние, почти отказваше да се храни, ръцете ѝ трепереха и беше нещо страшно, не беше в това състояние, в което я знам. След тези три дни пак се върна на работа, отиде, стоя един ден и понеже каза, че не е могла да се справи със служебните си задължения в стаята, където са я задържали, изпитвала е ужас и си е пуснала отново отпуска. Тази тревожност до ден днешен не е изчезнала, но тогава беше много силно. Тя два месеца се опитваше да отива на работа. Отиваше на работа, връща се в къщи, плачейки и каза, че не може да си изпълнява служебните задължения, това беше април и май месец. Не се получаваше да отиде на работа и тогава след втория месец май месец отиде и си пусна цялата платена отпуска и плюс един месец неплатена за да може да се възстанови някак си и не желаше да се връща там на работа, защото не можеше да си изпълнява задълженията. След втората отпуска, някъде около 7 ден видях, че не може да я гледаме повече в това състояние. Потърсихме помощ и аз я заведох на [улица]в

Центъра за психично здраве. Прегледаха я там и ѝ предписаха някакви лекарства и започнахме терапия. Имаме документи от прегледа, издадоха ни документи. Това продължаваше така, вземаше непрекъснато лекарствата и някъде към м. декември пак се обостриха тези неща и тя взе решение да потърсим пак лекарска помощ. Тогава пак заедно с нея ходихме в спешното отделение на психиатричната болница на 4 км. Там пак направиха преглед, предписаха лекарства, но ѝ смениха терапията. През времето докато беше в отпуска търсихме начин да си намери друга работа и се намери място в Центъра за подготовка за провеждане на председателството на Европейския съюз в България. Тази работа беше временна. Започна работа в този център към м. август 2016 г. Първоначално работеше в къщи и след това отиваше и работеше там. Телефоните не ѝ бяха върнати дори и до ден днешен, въпреки, че пускахме молби.

ЮРК. Б. – Нямам въпроси.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля.

В залата се въведе следващия свидетел.

Г. С. М. – българска гражданка, неосъждана, без дела и родство със страните, ЕГН [ЕГН].

СЪДЪТ предупреди свидетелката за наказателната отговорност.

СВИДЕТЕЛКАТА обеща да каже истината.

СЪДЪТ върна документа за самоличност на свидетеля.

СВИДЕТЕЛЯ М. – С П. М. сме колежки, работим в една администрация. Работим в ИА „Автомобилна администрация“. Заедно с нея работим от 2008-2009 г. Аз работя от 2007 г. в ИА „Автомобилна администрация“. П. М. работи мисля, че беше 2008-2009 г. 2016 г. бях на работа. Знаем, че П. М. беше задържана. Беше края на март 2016 г. Към края на работния ден ни затвориха изходите на администрацията и започнаха да изискват документи. Тогава прекият ръководител ни каза на нас, че трябва да останем. Затвориха ни някакви служби на МВР. Може и да са казали от коя служба са, но не си спомням. За мен са общо служители на МВР. Бяха униформени и имаше служители с качулки и маски. Ние си останахме на работните места. Затвориха и двата изхода. Аз работя в деловодството и виждам изхода. Имаме служебен вход и за граждани. Виждам изхода за граждани. Тогава детето ми беше по-малко и ходеше все още на градина и прекият ми ръководител предположи, че ще се проточи това нещо с документите и ми предложи да си тръгна за да си взема детето от градина и тръгвайки видях с периферното зрение, че я водят към изхода и беше с белезници. Една дама я водеше. Казаха ми, че не мога да мина, да се върна. Видях, че беше П. М.. Аз нея я видях, после се разбра, че има и други задържани, но конкретно видях П. М.. Видях я на следващия ден за много кратко. Не беше в състояние да ми обяснява какво се е случило. Пусна си заявление за отпуска. Аз като колега я попитах как е, какво се случва, защо се случва. Тя беше в състояние, че не можеше да ми обясни какво става. Плачеше, трепереше, каза, че идва само да си подаде документи да си вземе отпуска. Знаем, че в следващите месеци идваше за малко, работеше 2-3 дни и пак си пускаше отпуска. Знаем, че П. М. беше изключително отговорен служител. Ръководството ѝ даваше добри оценки. От моя гледна точка не ми се е променило мнението за нея, но общо взето като цяло отношението на колегите към нея се промени. Каза ми, че си търси нова работа. Тя става едно нарицателно, уронва ѝ се авторитета. Сподели с мен, че си търси нова работа. Каза, че не иска да се връща в стаята си. Смени си стаята, в която работеше по някое време, защото не искаше да се връща там. Доста документи бяха

взети при претърсването, като беше взето и цялото ѝ служебно досие. Споделяше, че не може да си намери друга работа именно поради липсата на документи от трудово и служебното ѝ досие. И до ден днешен виждам последствията в нея, но доста дълго време продължиха тези състояния. В по-напрегната ситуация се напруга, разтреперва се. После излезе в по-дълъг отпуск. Най-тежките фази бяха поне 2-3 месеца, но и досега е напрегната и се стресира. Беше адски разконцентрирана, даже и на мен ми се е случвало да забелязвам, че прави грешки, не са ѝ наред нещата.

ЮРК. Б. – Нямам въпроси.

ПРОКУРОР С. – Нямам въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетелката.

СТРАНИТЕ/поотделно/ – Нямаме искания по доказателствата.

По доказателствата

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА постъпилите от СГС с писмо от 15.02.2024 г. писмени доказателства под опис.

СЪДЪТ като взе предвид становището на страните за липса на доказателствени искания, намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. П. – Моля да уважите иска за имуществени и неимуществени вреди като присъдите направените по делото разноски и определите на адв. Ж. хонорар по чл. 38 от ЗА. Моля за срок за писмени бележки.

ЮРК. Б. – Моля да отхвърлите иска. Моля да ми дадете срок за писмени бележки.

ПРОКУРОР С. – Намирам исковата претенция за основателна. Относно размера на претендираното обезщетение, моля да бъде съобразено с наличните по делото доказателства.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

ДАВА НА СТРАНИТЕ 10-дневен срок за писмени бележки.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.45 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: